PODKONICKÝ Spravodaj

Ročník XVIII. Číslo 9 September 2020

Milí spoluobčania,

mesiac august nám tradične ponúkol pripomienku na viacero významných pamätných dní v československej histórii, ale aj našej obecnej histórii.

Tým prvým dňom je **pripomienka na tragické udalosti zo dňa 21. augusta 1968**, kedy obrodný proces v spoločnosti ukončila tzv. bratská pomoc armády ZSSR vedenej Brežnevom, spolu s armádami Varšavskej zmluvy z Poľska, Maďarska, Bulharska, a východného Nemecka - NDR. Proti tejto presile nebolo možné bojovať. Občania sa na protest tomuto zločinnému postupu postavili pasívnym odporom - otáčali smerové značky, preznačovali tabule a písali okupantom rôzne odkazy. Ako uvádza zápis v obecnej kronike, postupovali takto aj niektorí mladí Podkoničania, keď na cestu na Zákľuči vytvorili olejovou farbou slovenský znak, manifestačné nápisy a portréty Dubčeka a Svobodu. Po autoroch a maliaroch vraj nikto nepátral, s nápismi každý súhlasil. Tie osoby sú nám ale známe. Ako prejav smútku boli pred obecným úradom spustené na pol žrde československá a slovenská zástava. V oknách Jednoty boli vylepené veľké portréty Dubčeka. Neodmysliteľnou súčasťou života sa stali rádioprijímače a tranzistory, cez ktoré ľudia prijímali správy o situácii v štáte. Vzdor medzi ľuďmi bol veľký.

Ďalšou spomienkou, ktorú nám ponúkol august, je deň 29. augusta, kedy sme si pripomenuli **76. výročie SNP**, ktoré sa výrazne zapísalo do dejín 2. sv. vojny. Povstanie bolo pripravované na Veliteľstve pozemného vojska Slovenskej armády v Banskej Bystrici pod vedením pplk. gšt. Jána Goliana. Plán povstania bol koordinovaný s armádou ZSSR, bohužiaľ do jeho príprav negatívne zasiahli partizánske skupiny, ktoré od polovice augusta 1944 uskutočňovali diverzie, ktoré podnietili dňa 29. 8. vstup nemeckých jednotiek na Slovensko. Na základe týchto udalostí vyslal pplk. gšt. J. Golian o 20:00 hod. večer toho istého dňa heslo: "Začnite s vysťahovaním!", ktoré bolo signálom na začiatok ozbrojeného odporu povstaleckej armády voči Nemcom. Povstanie napriek tomu, že trvalo iba 2 mesiace, a to do 28. októbra, malo veľký vojenský ako aj medzinárodno-politický rozmer. Ako každá významná udalosť aj povstanie by malo prejsť dôsledným historickým výskumom, aby boli občanom a najmä mladým ľuďom objasnené historicky objektívne súvislosti a skutočnosti, a to bez akéhokoľvek politického poklonkovania akejkoľvek moci. Musím konštatovať, že naša obec Podkonice ako neopomenuteľné a dôležité zásobovacie centrum povstania a okolitých obcí, zostáva v úzadí pri organizovaní rôznych slávností a akadémií, či už pod patronátom Múzea SNP, ako aj rôznych iných štátnych a spoločenských organizácií, ale aj pri zmienkach o nás v literatúre. Možno, že je to len preto, že sme neboli vypálení. Ale aj u nás bolo povstanie, aj naši ľudia vozili potraviny, vynášali zbrane, aj naši ľudia trpeli, aj naši ľudia našli smrť v tom vojnovom čase. ▶

PODKONICKÝ SPRAVODAJ - mesačník vydávaný Obecným úradom v Podkoniciach pre svojich občanov.
Redakčná rada: Mgr. Jana Šípková (-jš-), Mgr. Martin Halaj (-mh-), Mária Čemanová (-mč-), Mgr. Anna Pasiarová (-ap-) Mgr. Martin Pečarka (-mp-)
NEPREDAJNÉ **Povolené:** OÚ-OPT-2/2003 **Tlač:** COPIA Slovakia s.r.o.

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Pracujeme na tom, aby sa táto pozícia obce zlepšila, a pri organizácii rôznych osláv nám nebola pridelená iba robota, ale aj spomienka a vďaka. Naši predkovia si ju určite tiež zaslúžia.

Obidve spomenuté udalosti sa zapísali výrazne do našich dejín a životov našich ľudí. Každý občan má právo vytvoriť si na ne vlastný názor bez toho, aby bol niekým perzekvovaný alebo prenasledovaný, to je výhoda doby, ktorú žijeme.

Pre našu obec bol významný aj deň 28. august, pretože v tento deň **pred 50 rokmi, teda 28.8.1970, bola slávnostne odovzdaná do užívania nová budova Základnej a materskej školy** v Podkoniciach s tromi triedami ZŠ a jednou MŠ, jedálňou a kuchyňou. Objekt školy dotvára veľká telocvičňa, o akej mohli iné obce na dlhé obdobia iba snívať. Objekt vyrástol na peknom mieste nad obcou, preto škola tvorí jednu z jej dominánt pri akomkoľvek pohľade na obec. Stavba školy prešla zaťažkávacou skúškou tej doby, a to nedostatkom stavebného materiálu. Keď materiál bol, pracovalo na stavbe v tzv. "akcii Z" aj 50 občanov z obce, akosi pre dnešnú dobu nepredstaviteľné. Kronikár ukončil zápis v kronike k tejto udalosti slovami: *"Tento deň stal sa historickým medzníkom, ktorí budú historikovia tejto obce ešte neraz spomínať i vtedy, keď budovatelia školy už budú žiť tiež len v spomienkach budúcich generácií. Prítomná generácia si trúfa veriť, že budúce generácie budú ju iba po dobrom spomínať."* Nie je k týmto slovám potrebné dodať nič iné, iba veľké ĎAKUJEME, a to za všetkých žiačikov a žiakov, ktorí "drali" lavice našej peknej podkonickej školy. Z ľudí z dvoch generácií, ktoré chodili do školy "Na Hôrku" našli mnohí významné postavenie v rôznych profesiách a spoločnosti. Môžeme smelo povedať, že škola nás dobre pripravila do života, nestratili sme sa.

Na oslavu 50. výročia školy bola dlhšiu dobu pripravovaná oslava, plánovaná niekedy v závere septembra. Ale pretože boli znovu prijaté nové odporúčania a obmedzenia, špeciálne pre školy, ale aj organizovanie verejných podujatí, bude oslava zorganizovaná niekedy v priebehu školského roka 2020/2021, keď pominú protiepidemiologické opatrenia. Dúfajme, že to bude čoskoro (aj keď čísla a správy sú aktuálne nepriaznivé). Dňa 2. septembra nastúpilo do 50. školského roku v novej škole 19 žiakov, z toho štyria "mušketieri" prváčikovia. Všetkým žiakom, pedagógom i nepedagógom prajeme pevné zdravie, dary Ducha Svätého a pohodu počas celého školského roka. Škola má veľkú podporu od vedenia obce, tak od poslaneckého zboru obce, ako aj starostu. Väčšina investičných peňazí obce smeruje na postupnú rekonštrukciu a obnovu objektu školy, ktorej sme zostali počas 50 rokov veľa dlžní.

Všetky tieto tri spomenuté udalosti vstúpili postupne do života ľudí, ktorí ich prežili na "vlastnej koži" a mali vplyv aj na ich ďalší život, či si to uvedomovali viac alebo menej. Každá doba a udalosť v náš niečo zanechá, bodaj by nám zostali do budúcna len tie dobré, obohacujúce a šťastné spomienky na prežité okamihy!

Ivan Barla, starosta obce

ŠKOLA

KONTAJNERY NA PAPIER

Napriek veľkej snahe zaviesť v našej obci zber papiera, ktorý by prebiehal na pravidelnejšej báze ako len 2-krát za rok, nám bohužiaľ prax ukázala, že toto riešenie nebolo vhodné, pretože kontajnery sa za dva - tri dni zaplnili najmä veľkými kartónmi a potom sa tvorili kopy odpadového papiera vedľa kontajnerov, na čo ste upozorňovali aj vy občania. Potom dochádzalo ku zmáčaniu vedľa naukladaného papiera a tým pádom aj k jeho znehodnoteniu, čo už nebolo „zaujímavé“ pre našu zberovú spoločnosť. Na základe tejto skúsenosti, budeme do budúcna zbierať papier a kartóny už len 4-krát ročne vo veľkokapacitných kontajneroch, podľa platného uznesenia. Najbližší zber prebehne v septembri a novembri. Zároveň ponecháme aj mobilný zber, kde môžete papier vymeniť za papierenské výrobky.

SEPAROVANÝ ZBER ODPADU

Po upozorneniach a diskusiách so zberovou spoločnosťou, ktorej zamestnanci zbierajú naraz viac druhov tovaru (plasty, kovy, tetrapaky dokopy) boli dohodnuté zmeny v separovaní odpadu.

Niektorých z vás potešíme, lebo „po novom“ nebudeme triediť 5 zložiek odpadov, ale len 2:

ZELENA NÁDOBA → **sklo**

ŽLTÁ NÁDOBA
alebo
ČERVENÁ NÁDOBA → **plasty spolu s kovmi a nápojovými obalmi (tetrapakmi)**

Ináč povedané, v praxi to bude znamenať, že do jednej spoločnej nádoby môžeme vložiť aj plastovú fľašu aj plechovku od piva aj krabicu od mlieka. Nádoby budú preznačené v priebehu septembra druhom odpadu, ktorý do nich patrí.

AKO ĎALEJ S PODKONICKOU POŠTOU

V mesiaci august prebiehali oficiálne, ale aj politické diskusie k otázke zrušenej pošty v Podkoniciach. Slovenská pošta a.s. (ďalej SP) odôvodňuje svoje rozhodnutie o doterajšie ekonomické ukazovatele pošty v Podkoniciach, na základe ktorých v rámci dlhšie prebiehajúceho projektu dochádza k rušeniu "stratových" pôšt po celom Slovensku. SP sa skrýva za zákon, ktorý definuje dostupnosť poštových služieb do 10 km, čiže pre Podkonice je najbližšia pošta Slovenská Ľupča, ako nám vedenie pošty dalo na vedomie v distribuovanom letáku. Na základe nášho vážneho záujmu o pokračovanie pošty v obci, predložili zástupcovia SP ponuku v dvoch alternatívach. Prvá **"zadarmo"**, ktorá poskytuje iba služby výdaja nedoručených zásielok, ak adresát nebol zastihnutý. Druhá **"za poplatok"** pri plnom vybavení pošty za 4857 eur za rok pri odplate za poskytovanie služieb v prospech pošty 605 eur, čiže zjednodušene povedané za to, že chceme mať poštu v obci musíme podľa ponuky zaplatiť 4252 eur. A to ešte bude potrebné zaplatiť osobu, ktorá bude zabezpečovať poštové služby. V čase, keď nám štát cez Ministerstvo financií oznámil, že budeme mať určite o 17000 eur menej na strane príjmov z dôvodu COVID-19 pandémie, je "kupovanie" si pošty nepredstaviteľné. Bolo by zaujímavé poznať rozklad nákladov, ktoré chce pošta preniesť na našu obec. Podstatnejšie by ale bolo poznať odpoveď na otázku, **kde sa chce štát, či už priamo alebo cez štátne akciovky, zastaviť v obmedzovaní služieb nám občanom**. Vo veci pošty sú to hlavne služby poskytované starším občanom, ktorí viac-menej nepoužívajú moderné technológie, sú tiež menej mobilní, aby chodili pre svoje zásielky do Slovenskej Ľupče.

Z vyžiadanej štatistiky využívania poštových služieb na pošte v Podkoniciach je zrejmé, že hlavnými službami, ktoré naši občania využívali je preberanie oznámených zásielok, platby za SIPO, platenie alebo výplata poštových poukazov a služby Poštovej banky. Niektoré zo služieb má vraj ďalej poskytovať priamo poštová doručovateľka. Na obecné zastupiteľstvo navrhnem zatiaľ alternatívu "zadarmo", teda výdaj oznámených zásielok a k tomu poskytnutie služby občanom podávanie zásielok cez obecný úrad na pošte Slovenská Ľupča. Všetky služby budú vykonávať určení zamestnanci obecného úradu, popri ich inej práci. Verím, že poslanci správne zvážia naše možnosti a prijmú rozumné riešenie. Následne budú prebiehať ďalšie diskusie so zástupcami SP, o ich priebehu vás budeme informovať.

Ivan Barla, starosta

OBČIANSKA INZERCIA

Rada podám pomocnú ruku pri opatrovaní seniorov aj detí.
V prípade záujmu ma prosím kontaktujte na čísle **0949 469 228.**
Zuzana Hrčkovie Očenáška od Bobákov, Podkonice 109

ŠKOLA

VITAJ ŠKOLA

Prichádza jeseň a spolu s ňou sa už tradične otvárajú aj školské brány. Nástup do školy je podobne, ako aj koniec predchádzajúceho školského roka, poznačený opatreniami z dôvodu epidemiologickej situácie. Tieto opatrenia nám však neuberajú na eláne a radosti z príchodu detí do školských lavíc. Slávnostné otvorenie školského roku sa uskutočnilo 2. septembra o 8.00 hod. v budove školy, kde sme privítali našich nových školákov. Tešíme sa a veríme, že na svojej školskej dráhe zažijú veľa radostí a úspechov. O fungovaní a novinkách školy sa môžete dozvedieť na webovej stránke školy, cez ktorú pravidelne informujeme aj rodičov našich žiakov. Veríme, že naplánované školské akcie budeme môcť uskutočniť bez komplikácií a celý školský rok prebehne v duchu zaujímavých tém a školských zážitkov.

Kolektív ZŠ s MŠ

DO ŠKOLY

Zvoní, zvoní, a to prečo?
Leto je preč, no tak preto,
list zo stromu odpadáva,
otvára sa školská brána.

Deti bežte do školy,
čítať nové litery,
a vy čo už čítať viete,
niečo nové sa dozviete.

Čo znamená hou du yu du,
odkiaľ aké vetry dujú,
kto bol Štúr, či Štefánik,
kde dať bodku, výkričník.

Ako všetko správne zrátať,
na klavíri učiť sa hrať,
kde leží Rím, kde Košice,
prečo ľúbiť Podkonice.

Vaša škola vás už čaká,
cesta k nej je dobre známa,
chodil tam tvoj otec, mama,
otvorená je už brána.

Apropo:

Ja spolu s terajšími podkonickými seniormi môžem už len s nostalgiou spomínať na čas strávený v našej starej podkonickej škole, do ktorej by sme s radosťou nasmerovali naše kroky aj teraz. Je mi to veľmi ľúto, že už nie je naša, že nová doba so svojimi ľudskými zákonmi nám našu školu vzala. Nemali si uvedomiť hlavne ľudia, ktorí o tom rozhodovali, že nad ľudskými zákonmi platí vyšší zákon?

Anna Pasiarová

ZÁKLADNÁ ŠKOLA OSLAVUJE

V roku 2020 si v Podkoniciach pripomíname vzácne výročie - 50 rokov od otvorenia a sprevádzkovania základnej školy v budove na Hôrke. Počas jesenných mesiacov vám prinesieme rozhovory s ľuďmi, vďaka ktorým škola fungovala a napredovala. V tomto čísle sme vyspovedali pani učiteľku Annu Šípkovú, dlhoročnú pedagogičku na prvom stupni podkonickej základnej školy.

Bolo učiteľské povolanie vaša vysnívaná práca? Ako ste sa k nemu dostali?

Veru nie, túto otázku som nemala od začiatku jasnú, lásku k povolaniu som získala postupne. Veľa energie a chuti som dostala od metodických pracovníkov počas pedagogických príprav. Snažila som sa na vyučovanie dôsledne a svedomite pripravovať, nebolo to vždy jednoduché uchopiť. Neskôr som získala mnohé poznatky z praxe. Hľadala som vhodné metodické postupy a chcela som deti čo najviac naučiť, často som sa tým, ktorí to potrebovali, venovala aj mimo vyučovacích hodín.

Aké boli vaše učiteľské začiatky a vaše ďalšie smerovanie?

Po ukončení štúdia som v septembri roku 1959 nastúpila na základnu osemročnú školu do Vychylovky na Kysuciach, kde ma privítal široký kolektív. Paradoxom bolo, že iba toho roku im do školy zaviedli elektriku. Spomínam si, ako sme sa vybrali s vychylovskými deťmi na výlet do Žiliny, kde mali obrovský zážitok, pretože ako 10-ročné videli vlak po prvýkrát. Neskôr moja profesia ustúpila manželským a materským povinnostiam a na Kysuce som sa už nevrátila.

Po krátkej materskej dovolenke som už ostala doma a nastúpila som na školu do Slovenskej Ľupče a zakrátko do Medzibrodu, kde som mala skevelých kolegov a p. riaditeľa, od ktorého som sa mnoho nového naučila. Po 5 rokoch v Medzibrode som dostala ponuku stať sa učiteľkou doma v Podkoniciach, v novopostavenej budove. Najskôr som nastúpila ako „družinárka“ a po čase som nahradila p. učiteľa Mojžiša. ▶

ŠKOLA

Vašimi rukami prešlo niekoľko generácií žiakov. Spomínate si na nejaký zážitok?

Silné spomienky mám napríklad k poslenému ročníku, ktorý som učila pred odchodom na dôchodok. Počas školského roka ma však zastihli zdravotné problémy a musela som ísť na operáciu. Počas PN-ky ma moji žiaci navštívili a chceli aby som sa vrátila čo najskôr. Napokon som ich ešte v júni pred odchodom na ďalšie štúdium stihla. Po návrate som ešte učila jeden rok, potom som odišla na dôchodok.

Kolektív sa počas môjho pôsobenia pomerne často obmieňal, najdlhšie som bola s manželmi Pikulovcami. Mala som aj praxujúcich študentov, čo si vyžadovalo osobitý zreteľ učiť ich, pozorne sledovať a napokon ohodnotiť. Snažila som sa dobre vychádzať s rodičmi detí, aby som od nich mala podporu. Na škodu nebola ani prísnejšia výchova.

Čo by ste popriali podkonickej škole k 50-tke?

Predovšetkým srdečne blahoželám a prajem nech žiaci dosahujú čo najlepšie výsledky, aby sa dobre „zapísali“ aj v ďalších školách, na ktoré nastúpia. Pani učiteľkám veľa trpezlivosti pri vyučovaní, príprave na hodiny a predovšetkým pri zvládaní aktuálnych hygienických opatrení.

Ďakujeme za rozhovor.

Rozprával sa: Martin Halaj

VAŠE PRÍSPEVKY

SPOMIENKA NA SNP

V závere augusta sme si pripomenuli 76. výročie Slovenského národného povstania. V tejto súvislosti spomínam na svojho otca **Pavla Patráša**, ktorý bol aktívny najmä počas povstania ako predseda revolučného výboru. Bol však aj starostom obce. Nezúčastňoval sa so zbraňou v rukách. Z jeho pozície starostu bolo potrebné postarať sa o to, čo si vyžadovala situácia. Bol v spojení s partizánmi, ktorých štáby boli na Kališti. Informácie im často podával aj v nočných hodinách. Chodili za ním aj velitelia. Okná sme tienili, aby neprenikalo svetlo, pretože Nemci mali svojich „zvedov“ najmä z Hlinkovej gardy. Otec musel slúžiť Nemcom, vyplývalo to z jeho funkcie. Nepríjemnosti mal však aj z radov občanov. Počas povstania sa mnoho rodín z miest sťahovalo na dedinu a otec im musel zabezpečiť ubytovanie.

Vyvrcholením pre otca bolo, keď jeho a iných mužov zoradili a odviezli do Banskej Bystrice na vojenskú správu. Niektorým sa podarilo utiecť, no otec to šťastie nemal. Transportovali ich do Rakúska, do Strasshofu. Keďže ruské vojská tlačili Nemcov domov smerom na západ, Nemci plienili čo sa dalo a vypálili aj tento tábor. Domov sa otec vrátil koncom mája 1945. To, že bol starostom, mi dodnes pripomína tabuľka s nápisom „starosta obce Podkonice“. Bol ním až do prvých volieb v roku 1946. O tom, že bol predsedom revolučného hnutia svedčí aj zápis v kronike obce.

Česť jeho pamiatke!
Anna Husárová, dcéra

AJ TAKÍ SME ...

Na sviatok sv. Cyrila a Metoda sme sa aj v kostole v Podkoniciach modlili „dedičstvo otcov zachovaj nám Pane“ a pri opakovaní tejto modlitby som si spomenula na aktuálnu situáciu, ako o takéto dedičstvo, nie síce duchovné, ale materiálne, môže hocikto z nás prísť vďaka „šikovnosti“ iných.

Ako sa pamätám, naša rodina obhospodarovala pozemok na Hôrke, ktorý bol podľa môjho už nebohého otca „dedovizeň“ po jeho rodičoch. Celé roky ho tam bolo vídať ako so svojím koníkom, ale aj s našou pomocou obrábal toto políčko. Určite si ho viacerí pamätáte, že okrem svojho pomáhal poorať políčka viacerým z vás. Sem tam k nám, do Kubíkov, doviezol plný voz detí, ktoré pozbieral po dedine, lebo sa chceli odviezť na voze ťahanom koňom. Pri zosadaní z voza u nás vo dvore im tváričky vždy žiarili šťastím. Potom tam bolo vídať moju mamu, sem tam aj nás, ostatných z rodiny, ktorí sme sa snažili aspoň trochu pomôcť. Keď už síl ubúdalo, tak oráčina zarástla trávou, ktorú si pokosili známi, ktorí potrebovali krmivo pre zvieratá. V poslednom čase sa o pozemok starali naši priatelia bývajúci v blízkosti, samozrejme s naším súhlasom.

Zo spomínania svojich rodičov si pamätám, že v súvislosti s výstavbou základnej školy a rodinných domov na Hôrke dochádzalo k rôznym výmenám a zámenám pozemkov. V tom čase, keď všetko bolo naše a patrilo všetkým, sa Podkoničania vedeli na týchto zmenách dohodnúť. Sem tam to bolo aj so šomraním, nie všetci účastníci takýchto výmen, resp. zámen boli úplne spokojní, ale riešenie sa vždy našlo, len aby dobre bolo. V tom čase sa takéto záležitosti nedosledovávali aj po právnej stránke, bolo to spôsobené dobou, v ktorej sme v tých rokoch žili, slabším právnym vedomím, ale hlavne vzájomnou dôverou medzi účastníkmi žijúcimi v jednej dedine, kde každý každého pozná. Po významných zmenách, keď sa naše stalo moje, viacerí z nás si majetkové veci dávali do poriadku. Avšak nie všetci. Netreba v tom hľadať ľahostajnosť alebo neváženie si „dedičstva otcov“. V prípade našej rodiny to boli nepríjemné rodinné udalosti a môj synovec sa v mladom veku stal pokračovateľom vlastníkom predmetného pozemku po svojom starom otcovi a otcovi. A aj my sme si mysleli, že je všetko v poriadku. Koncom júna sme sa náhodou dozvedeli, že predmetný pozemok nám nepatrí a podľa vyjadrenia tých šikovných, ktorí si majetkové veci riešili dôslednejšie, ani nikdy nepatril.

Táto nepríjemná realita nás prebrala, dôverčivosť v dobro ľudí sme odložili do kúta a začali sme sa o tento problém zaujímať. Určite sme v nevýhode, lebo priami svedkovia týchto udalostí, ktorí by o tom vedeli povedať viacej, už nie sú medzi nami. Preto hľadáme v starých dokumentoch a tiež dúfame, že je ešte veľa žijúcich svedkov, ktorí nám v potvrdení našej pravdy pomôžu. Chceme tým šikovným dokázať, že pozemok na Hôrke patril a patrí našej rodine aj napriek tomu, že tí šikovní tvrdia, že právo je na ich strane a pozemok patrí im. Ja si šikovnosť predstavujem úplne inak a takéto správanie by som určite šikovnosťou nenazvala. Vy áno?

Aj keď už nebývam v Podkoniciach, je to dedina, v ktorej som sa narodila, vyrástla, viažu ma k nej krásne spomienky z mladosti. S mojimi rovesníkmi sme tu spoločne pásli husi, hrali sa v krásnej prírode, hrali volejbal, takže sa stále do nej rada vraciam. Nielen pre majetky, ale hlavne pre ľudí, ktorí tu žijú.

Ing. Mária Vrábová, od Kubíkov

VEDELI STE, ŽE...?

Hoci do Podkoníc sa dá dostať z rôznych smerov, z hľadiska frekvencie dopravy je samozrejme najpoužívanejšou cestou tá zo Slovenskej Ľupče - cesta *III/2425.* Väčšina ciest do okolitých obcí vedie úzkymi, spravidla zalesnenými dolinami. No tá naša je výnimočná. Po prudkom stúpaní, *hore Peniažkami*, sa cestujúcim otvorí nádherná scenéria na všetky svetové strany, ktorá je oku lahodiaca v každom ročnom období.

V popredí smerom na sever vystupujú naše podkonické *Vrchy - Vysoká a Pleše*, východným smerom leží masív začínajúcich *Nízkych Tatier* a západným smerom od našich Vrchov sa v pozadí objavuje *Veľká Fatra*. Pri pohľade na severozápad leží *Panský diel - Šachtičky* a výrazny masív na západnom horizonte tvoria *Kremnické vrchy*. Napokon smerom na juh sa od Hrona nesmelo dvíhajú kopce k *Poľane*. Samozrejme, dominantou pri pohľade na údolie Hrona je *Ľupčiansky hrad* a je to skutočne fotogenické miesto. Väčšina návštevníkov a turistov je milo prekvapená z krajiny, ktorá obklopuje našu obec a komunikáciu do nej.

Málokto však možno tuší, že k dnešnej podobe tejto cesty prispel v 80-tych rokoch 19. storočia svojou odbornou prácou známy slovenský spisovateľ z obdobia romantizmu - **Ján Botto** (*1829 - †1881).

Popri svojej spisovateľskej činnosti bol profesijným povolaním zememerač. Pôsobil na mnohých miestach na strednom Slovensku, no na sklonku jeho života sa pri práci zdržiaval v banskobystrickom okrese. A hoci v zime nám stúpanie hore Peniažkami dá občas poriadne zabrať, ako odplatu máme krásnu scenériu navôkol, aj vďaka J. Bottovi. Ako sa uvádza v liste ľupčianskeho notára, bol prizvaný nanovo vymerať cestnú komunikáciu medzi Ľupčou a Podkonicami:

č.621/824: Od notára a fiškála mesta Zvol. Ľupča
Jeho urodzenosti / Pánu J. Botto ingeneur / v B. Bystrici
Zastupiteľský zbor mesta Zvolenská Ľupča uzavrel ešte tejto jesene exequovania vlaňajšieho roku donesenej determinácii, že sa na mesto v Ľupči do Podkoníc vedúcej cele porúchanej cesty, jednu novú cestu ťahať, resp. budovať, a upravila mňa, Vašu urodzenosť, na mestské kelčíky sa stáť majúco vypracovanie plánu na cestu, túto úradne požiadať. - / Úctivo tedy vyzývam Urodzenosť vašu v páde prijatia záležitosti tejto k nám do Ľupče prísť, mňa ale o prijdení aspoň dvoma dňami pred upovedomiť, aby som toto výboru patričnému zdeliť mohol.
V Zvol. Ľupči dňa 9. októbra 1874 / Dr. Kiss / notár a fiškál

Urodzený Pane!
V záležitosti Lupča-podkonickej novo robiť sa majúcej cesty, cteným dopisom p. notára mestského pod č. 621 vyzvaný, mám česť týmto slávnemu magistrátu mestečka Ľupče úctyplne v známosť uvodiť, že by som plán na hor spomínanú cestu, ako aj snáď potrebný rozvrh nákladov, čoby ešte tej jesene vyhotoviť sa majúci prevziať mohol. K ďalšiemu o tom domluvení sa z mojej stránky som hotový budúceho týždňa bársktorý deň sa dostaviť. Slávny magistrát nech ráči termín ustanoviť a príležitosť poslať.

(J. Botto notárovi Slovenskej Ľupče D. Kissovi, október 1874)

úryvok z diela: Ján Botto. Život a dielo v dokumentoch. Život s piesňou/Pieseň života
Autorsky spracoval: Cyril Kraus, Vyd. Osveta Martin v edícii Sondy, 1994
ISBN 80-217-0272-9

Martin Halaj

HISTORICKÉ OKIENKO

Zalovte vo svojich škatuliach a posielajte na mail **jankasipka@pobox.sk**, **spravodaj@podkonice.sk** alebo tí z vás, ktorí nemajú možnosť skenovať, zastavte sa u mňa doma a rada vám s tým pomôžem.

Prvý školský deň, ročník 1952

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti

60 rokov
Marianna Gajdošová

75 rokov
Jiří Pospíšil

Sobáš

Tomáš Rosival a Simona Kukučková
(1.8.2020 - Selce)

Opustili nás

Zoroslav Barla *(54 rokov)*

FARSKÉ OZNAMY 7.9. - 4.10.2020

P 7.9.	**18.00** - Sv. Marka Križina a spol., muč. + Anna a jej rodičia
U 8.9.	**7.30 - Narodenie Panny Márie** Na úmysel
S 9.9.	**18.00** - féria + rodičia Anna, František Homola, deti a zaťovia
Š 10.9.	**18.00** - féria + Mária, Martin a ostatná rodina
P 11.9.	**18.00** - féria + manžel Stanislav (3. výr.) a syn Ivan
S 12.9.	**7.30** - féria Za Božiu pomoc rodiny Šípkovej a Kvačekovej
N 13.9.	**24. nedeľa v Cezročnom období** **9.00** - Za farnosť

P 14.9.	**18.00** - Povýšenie Svätého kríža + Vilma a Ondrej, deti a st. rodičia
U 15.9.	**9.00 - Sedembolestnej Panny Márie** Na úmysel
S 16.9.	**18.00** - Sv. Kornélia a Cypriána, muč. + Mária, Matúš, brat a manželka
Š 17.9.	**7.30** - féria + rodičia Gustáv, Alžbeta, súrodenci a ostatná rodina
P 18.9.	**18.00** - féria Júliana a Jozef Barla a súrodenci
S 19.9.	**7.30** - féria + Zoroslav Barla
N 20.9.	**25. nedeľa v Cezročnom období** **9.00 -** Za farnosť

P 21.9.	**18.00** - Sv. Matúša, apoštola a evanjelistu + st. rodičia Juraj, Anna, Jozef a Anna a ich deti
U 22.9.	féria ***Sv. omša nebude***
S 23.9.	**18.00** - Svätého Pia z Pietrelčiny, kňaza + Milan Randa 1. výr.
Š 24.9.	**7.30** - féria + manželov z rodiny
P 25.9.	**18.00** - féria + rodičia František, Irenka a vnuk Boris Bobák
S 26.9.	**7.30** - féria + rodičia Jozef, Mária, súrodenci a ostatná rodina
N 27.10.	**26. nedeľa v Cezročnom období** **9.00** - Za farnosť

P 28.9.	**18.00** - féria + Martin a Emília Šajbanoví a synovia
U 29.9.	**7.30 - Sv. Michala, Gabriela a Rafaela** *Na úmysel*
S 30.9.	**18.00** - Sv. Hieronyma, kňaza + Ondrej Barla a Alžbeta, deti a st. rodičia
Š 1.10.	**7.30** - Sv. Terézie od Dieťaťa Ježiša + Anna a Vladimír Očenáš
P 2.10.	**18.00** - Svätých anjelov strážcov Za rod. Patrášovú a Slobodníkovú
S 3.10.	**7.30** - féria Za pomoc a ochranu pre rodinu Ulbrikovú
N 4.10.	**27. nedeľa v Cezročnom období** **9.00** - Za farnosť

ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ

Martin Pečarka, správca farnosti
tel.: 0908 256 527